

הוכן ע"י כולל עיון הדף

ת.ד. 43087, הר נוף, ירושלים • מיקוד 91430

טל/פקס 6515004 (אחה"צ) daf@dafyomi.co.il

זבחים דף ע"ז ע"א

מה דין שיירים [- אברי חטאות שקרבו כבר אימוריהם] ושאור ודבש, ביניים דלהלן?

המעלה אותם על הכבש האם הוא באזהרה	להעלותם על המזבח בתורת עצים	
אינו באזהרה ²	לרבנן: אסור לר' אליעזר: מותר ¹	שיירים
באזהרה	מותר	שאור ודבש

אברי חטאת שנתערבו באברי עולה, האם אפשר להעלותם ולראות החטאת מלמעלה כעצים?

אליבא דר' יהודה	אליבא דתנא דמשנתינו	
אפשר	אפשר	לר' אליעזר
אפשר	אי אפשר	לרבנן

אליבא דר' יהודה האם אפשר להעלות את התערובות דלהלן, ולראות את הפסול כעצים.

באברי רובע ונרבע שנתערבו בכשרים	באברי בעלת מום שנתערבו בכשרים	באברי חטאת שנתערבו בעולות	
אי אפשר	אפשר ³	אפשר	לר' אליעזר
אי אפשר	אי אפשר	אפשר	לרבנן

¹ דדרשו מקרא: ואל המזבח לא יעלו לריח ניחח - לריח ניחח אי אתה מעלה אבל אתה מעלה לשם עצים. וס"ל לר"א שדרשה זו קאי אכולהו - גם על מה שדרשו מקרא קמא לאסור לעלות שיירים [כל שממנו לאישים הרי הוא בבל תקטירו], וגם על שאור ודבש. ולומר שרק לריח ניחח אי אתה מעלה אבל לשם עצים מותר. ורבנן חולקים, ודרשו מדכתיב: קרבן ראשית תקריבו אותם לה' ואל המזבח לא יעלו לריח ניחח, דאותם אתא למעוטי, שדוקא שאור ודבש עולה לשם עצים אבל לא שיירים - שהם אינם עולים אפי' לשם עצים.

² וכאן כו"ע דרשו מאותם לומר שהריבוי שכבש הוא כמזבח הוא רק לענין שאור ודבש, ולא לענין שיירים - אברי חטאת.

³ ולקמן בעמ' ב' מבואר שתנא דמתניתין חולק על ר' יהודה גם בזה, וס"ל בדעת ר"א שדוקא אם קרב ראשו של אחד מהן יקרבו כולם, אולם בלא זה לא יקרבו - ותעובר צורתן ויצאו לבית השריפה.

הוכן ע"י כולל עיון הדף

ת.ד. 43087, הר נוף, ירושלים • מיקוד 91430

טל/פקס 6515004 (אחה"צ) daf@dafyomi.co.il

זבחים דף ע"ז ע"ב

העלה למזבח אברי בהמה שהיו בה מומין דלהלן בלא תערובת, האם תרד? [תד"ה הכא].

בניב שפתים	בדוקין שבעין	
תרד	תרד	לרבנן
תרד ⁴	לא תרד	לר' עקיבא

לרבנן דר"א מה דין אברי בעל מום שנתערבו באברי כשרה? [תד"ה הא].

לענין אס עלו האם ירדו	לענין להעלותן לכתחילה	
ירדו	לא יעלו	לסתמות התוס' ⁵
לא ירדו	לא יעלו	לאי נמי בתוס' ⁶

לתנא דמתניתין, מה הדין לר"א ורבנן באברי בעל מום שנתערבו באברי כשרה?

כשקרב כבר אחד מהן	כשלא קרב עדין כלום	
יקרבו ⁷	לא יקרבו	לר' אליעזר
לא יקרבו	לא יקרבו	לרבנן

⁴ וביארו תוס', שכל מה שהכשיר ר"ע הוא רק מומין שמצאנו שכשרים בעופות, וא"כ זה דוקא בדוקין שבעין, אולם ניב שפתים שאין שייך בעוף, הרי שלא נמצא הכשרו במקום אחר וגם ר"ע מודה שפסול וירד.

⁵ כתבו תוס', דכל הסוגיא ביומא בדברי רב ור' יוחנן שדרשו שם שע"י תערובת ירצו, הוא דוקא אליבא דר' אליעזר, אבל לרבנן אסור להעלותן אפי" ע"י תערובת.

⁶ בא"נ העמידו תוס' סוגיא דיומא שאמרה שמרצים ע"י תערובת דוקא באופן שכבר עלו, וא"כ אזלא גם אליבא דרבנן, דבדיעבד מודים רבנן שלא ירדו, ורק לכתחילה ס"ל שמדרבנן אינם בטלים ברוב ואינם מרצים.

⁷ ואמר ר' אלעזר לא הכשיר ר' אליעזר אלא להקריבם שנים שנים, דאיכא מגו - דמגו דאחד מהם ודאי לאו איסורא הוא (דק אחד הוא בעל מום) גם השני לאו איסורא, ונימא דהאיסור כבר קרב בראשונה. אולם אחד אחד אסור גם לר"א - דליכא מגו.